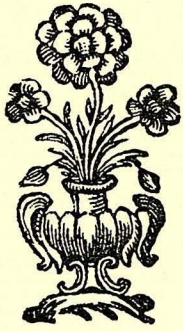

GOIGS A LA SERVENTA DE DÉU SOR CLARA ANDREU I MALFERIT

Monja Jerònima del Monestir de Sant Bartomeu d'Inca (Mallorca)

D'aquest poble que es gloria
d'allò que Crist en vós féu,
*siau-nos per sempre guia,
llum d'amor, Sor Clara Andreu.*

Dia quatre de desembre,
al final dels mil cinc-cents,
vàreu néixer, darrer membre
de família de creients;
d'honrada menestralia
sou rebrot i do de Déu.
*Siau-nos per sempre guia
llum d'amor, Sor Clara Andreu.*

Ben petita decidíreu
solament Jesús seguir;
a set anys corrents sortíreu
de Ciutat al monestir,
i les portes vos obria,
a Inca, Sant Bartomeu.
*Siau-nos per sempre guia
llum d'amor, Sor Clara Andreu.*

Vos criau esponerosa
com roser dins un jardí:

cada dia és una rosa
pel vostre Estimat diví:
el cor net, sense falsia,
fins a la mort serà seu.
*Siau-nos per sempre guia
llum d'amor, Sor Clara Andreu.*

Als dasset anys feis promesa:
casta, pobra, obedient
decidiu viure amb fermesa,
model de tot el convent.
Escampau una alegria
santa i pura com la neu.
*Siau-nos per sempre guia
llum d'amor, Sor Clara Andreu.*

Dona de seny, consellera,
plena de fe i caritat,
sacrificada infermera,
al proïsme feis costat.
Vostre zel tots acollia
i camins torçuts vencu.
*Siau-nos per sempre guia
llum d'amor, Sor Clara Andreu.*

En pregària, extasiada,
contemplau Jesús vivent:
cor endins sou traspasada
per un dard d'amor roent;
i a la mà, Esposa pia,
vos posà anell l'Home-Déu.
*Siau-nos per sempre guia
llum d'amor, Sor Clara Andreu.*

Resistiu l'atac maligne
amb la força del Senyor;
quan vos mouen plet indigne,
bé el sofriu amb serenor;
finiu vostra humana via
abraçada a l'aspra Creu.
*Siau-nos per sempre guia
llum d'amor, Sor Clara Andreu.*

Cap al cel, el darrer dia,
bastó dau-nos de romeu.
*Siau-nos per sempre guia
llum d'amor, Sor Clara Andreu.*

LLETRA: Mn. Pere Llabrés i Martorell.

MÚSICA: P. Francesc Batle i Pons, T.O.R.

∇. Alegrau-vos, verge de Crist.

⚡. El vostre desposori amb ell és per sempre.

PREGUEM

Senyor Jesucrist, que obràreu meravelles en la vostra serventa Sor Clara Andreu perquè fos per a tothom un exemple en el seguiment de la vostra Creu i la vostra Glòria, feis que sia per a nosaltres mestra de fidelitat i intercessora en les dificultats de la vida, perquè prest la vostra Església la proclami benaventurada en el vostre Regne del cel. Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

(Per a ús privat)

TOTS

D'a-quest po-ble que'es glo-ri-a d'a-llò que Crist en vós féu, SI-AU-

-NOS PER SEM-PRE GUI - A, LIUM D'A-MOR, SOR CLA-RAAN-DREU.

ESTROFES

Di-a qua-tre de de-sem-bre al fi-nal dels mil cinc-

-cents, và-reu néi-xer, da-rrer mem-bre de fa-mí-lia de crei-ents, d'hon-ra-

-da me-nes-tra-li - a sou re-brot i do de Déu. SI - AU-

-NOS PER SEM-PRE GUI - A, LIUM D'A-MOR, SOR CLA-RAAN-DREU.

NOTA HISTÒRICA

Sor Clara Andreu i Malferit va ser batiada a la ciutat de Mallorca dia 4 de desembre del 1596, a la parròquia de Santa Eulàlia. Probablement va néixer el mateix dia i va rebre el nom de Bàrbara Onofre. Era filla d'Antoni Andreu, de Selva, passamaner (menestral de galons, flocadures, cordons de penó, bosses guardades d'or i seda), i de Catalina Malferit, d'una il·lustre família d'Inca.

De nina sentí inclinació a la vida religiosa i a l'edat de set anys, ja fou portada al monestir de Sant Bartomeu d'Inca, de l'Orde de Sant Jeroni. Als 13 anys entrà al noviciat i féu la professió monàstica dia 17 de febrer de 1613, quan tenia desset anys. En la comunitat va exercir els càrrecs de corera, rebostera, encarregada de la roba i d'acollir els hostes.

Quan tenia 26 anys fou nomenada infermera, càrrec que exercí amb gran paciència i dedicació. Pel març de 1623 la nova priora la féu mestra de novícies i clavària (administradora). Per aquest temps ja li sovintejaven fenòmens extraordinaris, com éxtasis i visions, comportant-se sempre amb gran humilitat i docilitat, i apareixent davant tothom com a dona de seny, la qual cosa queda ben demostrada pels càrrecs que se li confiaren.

«Tot per la salvació del proïsme» va ser el seu lema, i a Inca i a la seva comarca va exercir una veritable animació espiritual, obtenint la conversió de molta gent que anaven al locutori de Sant Bartomeu per rebre un consell d'una monja, que ja consideraven «santa».

Ella contà al seu confés, el rector d'Inca, Nadal Guasp, les gràcies extraordinàries que Déu li concedí: la protecció constant de Santa Clara —de qui havia pres el nom en entrar en religió—, portar el nin Jesús en el cor la nit de Nadal del 1625, la transverberació —com Santa Teresa d'Àvila— del seu cor inflammat d'amor dia 17 de maig de 1626, i els desposoris místics amb el seu Estimat dia 23 de maig de 1627; com també la infusió d'un profund coneixement de Déu i de l'Encarnació.

Sentí una preocupació constant per l'Església de Mallorca, per la seva santedat, i per la reforma del convent que, com a Vicària (29 octubre 1625) empenqué amb gran zel per encàrrec de la priora, Sor Joana Martorell.

Als qui enrevoltaven el bisbe, sobretot al confés i Vicari General del prelat de Mallorca, D. Baltasar de Borja, no els caigueren gens bé les cartes que, sota l'impuls de Crist, li va escriure Sor Clara urgint-li la reforma de la diòcesi. Li formaren un procés que només donà el resultat de posar més de relleu l'obediència, la humilitat i l'amor a Déu i al proïsme de la monja, que el bisbe mateix tenia per «santa».

«Begué el calze de l'amargura i quedà crucificada la resta de la vida», escriu el seu primer biògraf i darrer confés el Dr. Gabriel Benet Mir, rector de Sa Pobla.

Profetitzà que moriria a l'edat de Crist: als 33 anys. Poc abans de complir-los, l'horabaixa de dia 24 de juny, festa de Sant Joan, del 1628, abraçada a la Creu i confortada pels dons del cel, retornà el seu esperit al Creador.

La fama de santedat, ja la gaudí en vida; després de morta ha estat ininterrompuda. Se li dediquen dos sepulcres: un l'any 1702 i l'actual, beneït pel bisbe de Mallorca, D. Pere J. Campins, l'any 1901.

Per la seva vida, heroica en totes les virtuts, per la fama de santedat entre el Poble de Déu; per les gràcies que ha concedit a tants de devots seus, el bisbe de Mallorca ha iniciat la causa de canonització de la serventa de Déu, segons les noves normes del papa Joan Pau II «Divinus perfectionis Magister». Es el primer procés que s'inicia a Mallorca segons aquestes normes. Que Déu, inspirador d'una obra tan bona, la dugui a terme per a glòria seva i alegria de tots els qui en Sor Clara Andreu descobrim un model de perfecció evangèlica.

Pere Llabrés i Martorell, pvre., postulator de la Causa de canonització de Sor Clara Andreu.

(Amb llicència eclesiàstica)